

Den 3. April 1851

Hvor Kongeaaen skinner imellem Vaarens Grönt,
Det nye Hjem sig reiser saa hyggeligt og skjönt;
Hvor Fjenderne husered' paa Jydens Pröve-Dag,
Skal Kjerligheden bygge i Ly af Danmarks Flag.
Hinanden ret at eie, hinanden ret forstaae,
I sig at eie Verden, er her Guds Himmel naae,
Det fatte I og föle, saa glad, dog tankefuld!
Gid Myrtens grønne Blade I see, som Sölv og Guld.
Der kommer Alvors Dage, der kommer ogsaa Sorg,
Hold fast, og Gud vil være i Hjerte og i Borg,
Vil styrke, luttre, hæve og holde karsk og fro!
– Men nu – nu herske Glæden! – Velsignet vær I to!
Vor Sang mod Skyen runge ud over Vold og Sund,
Med alle gode Önsker fra Hjertets dybe Grund.
I det vi Skaalen tömme for Brudgom og for Brud,
Det er, som Vaarens Roser i dette Nu sprang ud!